

AFSCHEID

'Ze noemen me bij de politie niet voor niks Jantje Krantje'

INTERVIEW

Politiemensen werken graag in de luwte. Zo niet Jan Gorissen, die na 44 dienstjaren afscheid neemt.

door Hessel de Ree
hessel.de.ree@bndestem.nl

lijke bedrijven gesponsorde politiestop neerzette op grensovergang Hazeldonk.

Waarom was die nodig?

„Franse drugstoeristen, drugsrunners, voetbalvandalen en handelaars in neppoud zorgden er voor overlast. We moesten iets doen, maar die politiecontainer kostte 40.000 gulden en mijn budget was op. Kamerleden in Den Haag vonden sponsoring een stap te ver gaan. Maar uiteindelijk werd de post een succes en zijn zowat alle ministers bij ons komen kijken, inclusief Dries van Agt. We zetten de politie op de kaart.“

Het leverde veel publiciteit op. Daar was u niet vies van hè?

In de jaren tachtig en negentig was hij een van de bekendste politiemannen van West-Brabant. Keer op keer haalde Jan Gorissen (62) de krantenkolommen met opmerkelijke zaken, die soms leidden tot Kamervragen.

Zoals in 1992 toen hij als commandant van de rijkspolitie in Rijbergen en Zundert een doorplaat-

„Bepaald niet. Ze noemen me bij de politie niet voor niks Jantje Krantje, haha. In die tijd was er niks geregeld rond persvoorlichting. De politiecultuur was alles onder de pet houden. Maar mijn toenmalige mentor Pierre Hette- ma en ik vonden dat het publiek recht had op informatie. Dus toen er een keer klachten kwamen over de kwaliteit van maaltijden in arrestantencellen, nodigde ik een journalist uit om zelf te komen proeven. Dat vonden ze maar vreemd bij de politie: je laat de pers toch niet binnen? Die houd je buiten!“

U staat bekend als een buitenbeentje dat liever geen platgetreden paden bewandelt. Kunt u nog een voorbeeld noemen?

„Bij de recherche in Oudenbosch werkten we bij vermissingen soms met paragnosten, wat zeer omstreden is. Misschien hebben we er inderdaad nooit een zaak mee opgelost, maar die lui gaven soms wel goede tips: plekken waar we zelf niet gezocht hadden. Dat hielp dan weer, want er is niks erger dan tegen de familie te moeten zeggen: sorry, we zijn uitgezocht.“

Gaat u door.

„Na de fusie van rijk- en gemeentepolitie kwamen veel dorpen zonder politiestop te zitten. Ik heb toen als politieficheef in Breda Zuid een agent met een scooter in Chaam neergezet. Dat was nog nooit vertoond, een wijkagent avant la lettre.“

U hebt mensen geholpen, maar als politiemann ook mensen in de cel gestopt. Heeft u vijanden gemaakt? Soms zag je de gevaren niet, was je onbezonnen. Over een viaduct

Deze maand zwaaiden collega's Jan Gorissen en zijn vrouw Ida uit op een drukbezochte afscheidsreceptie in Rucphen. foto: privécollectie Gorissen

Oud-politieficheef Gorissen zocht de publiciteit om dingen gedaan te krijgen. Wat hem toch niet lukte was een verplichte cursus Frans voor alle politiemensen van zijn team Zundert/Rijbergen. 'Leek me logisch want we werkten dagelijks met Franse drugstoeristen. Maar de ondernemingsraad en bonden waren fel tegen. Het stond niet in de cao. Ik was te enthousiast geweest'. foto Robert van den Berge/het fotoburo

over de snelweg bij Hazeldonk hebben ze destijds de leuke gekalkt 'Weg met Gorissen'. Eén keer heb ik mijn vrouw een foto gegeven en haar gezegd: als deze man aanbelt, niet opendoen.“

Bent u weleens bang geweest?

Eén keer. Als jong agent in Rucphen wilde ik een stroper aanhouden. Hij zat in de sloot bij mijn woning en had zijn geweer op mij gericht. Ik dacht, daar ga je

Jan. Maar toen zei hij: 'Zij de gij het Jantje?' Ik riep 'ja'. Hij zei: 'Dan kom ik eruit'. Ik woonde pas drie jaar in Rucphen, maar was getrouwd met Ida, de dochter van de kapper en goed ingeburgerd.“

Uw carrière nam een uending toen u in de Nederlandse ambassade in Madrid aan de slag ging als hoofd van de recherchepost en later vijf jaar als attaché in Marokko. Was u uitgekeken op de regiopolitie?

„Ik had er een geweldige tijd gehad, de opkomst van de xtc meegemaakt, de geruchtmakende sluiting van disco Barocci in Zundert. Maar ik barste nog van de ambities.“

Ik studeerde in de avonduren van alles: Frans, Spaans, politologie, sociologie, historische pedagogiek, beleidskunde... Ik ben ook een echte netwerker. Die dingen kwamen me in die landen goed van pas.“

Wat deed u precies op de ambassades? Veel drugszaken zeker?

„Niet alleen. In Marokko was ik diplomaat en onderhield ik contacten met veertien landen waarmee Nederland geen verdragen heeft. Als er een strafzaak speelde, zoals bigamie of vrouwenhandel in Egypte of Syrië, onderzocht ik die ter plekke.“

Wat was een bijzonder zaak? „Die rond het Meisje van Nulde.“

JAN GORISSEN

- Geboren 9 december 1951, Gouda.
- 1970: aspirant bij rijkspolitie Berkel-Enschot.
- 1976: wachtmester bij rijkspolitie Sint Willebrord.
- 1980: opperwachtmester rijkspolitie Oudenbosch.
- 1992: groepscommandant rijkspolitie Rijbergen/Zundert.
- 1997: teamchef team Zuid district Breda.
- 2000: hoofd recherchepost Nederlandse ambassade Madrid.
- 2004: Opzetter contactpunt justitie/politie Nederlandse ambassade in Rabat.

In Spanje hebben we de twee verdachten helpen opsporen en oppakken, de moeder en een oud-politieman.

Wat was uw laatste functie bij de politie?

„Ik werkte in de staf van de regiopolitie aan de reorganisatie rond de landelijke politie, op het onderdeel dienstverlening.“

Klinkt nogal suf

Is het echt niet Dienstverlening is een paradedepardie van me. We hebben bijvoorbeeld een nieuwe, vereenvoudigde procedure ontwikkeld, waardoor je bij verlies van paspoort of rijbewijs geen aangifte meer hoeft te doen.“

U zit nog vol vuur, waarom gaat u in oktober met pensioen?

Ik ben hervestende van een hartstilstand in augustus vorig jaar. Ik heb dagen in coma gelegen, op het randje van de dood gezweefd. Ik ben zo blij dat ik nog leef. Mijn baas zei: Jan ga je nou revalideren om nog een paar dagen per week te werken, of om van je pensioen te genieten?“

“De cultuur was om alles onder de pet te houden. Ik vond dat publiek recht had op informatie”

Jan Gorissen